

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ

ΕΖΕΣ-ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Άίτημα για τη διατύπωση συμβουλευτικής γνώμης από το Δικαστήριο της ΕΖΕΣ, υποβαλλόμενο από το Διοικητικό Δικαστήριο του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν (Verwaltungsbeschwerdeinstanz des Fürstentums Liechtenstein), δυνάμει της απόφασης που εξέδωσε το εν λόγω δικαστήριο στις 13 Ιουνίου 2000 στην υπόθεση του Dr Johann Brändle

(Υπόθεση E-4/00)

(2001/C 49/11)

Με απόφαση της 13ης Ιουνίου 2000, το Διοικητικό Δικαστήριο του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν (Verwaltungsbeschwerdeinstanz des Fürstentums Liechtenstein) υπέβαλε προς το Δικαστήριο της ΕΖΕΣ αίτημα, το οποίο παρελήφθη από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου στις 21 Ιουνίου 2000 και αφορούσε τη διατύπωση συμβουλευτικής γνώμης ως προς εξής ερώτημα στην υπόθεση του Dr Johann Brändle:

Συμβιβάζεται με τον ΕΟΧ ή/και με τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (συμφωνία ΕΟΧ), της 2ας Μαΐου 1992, ο κανόνας περί αποκλειστικής απασχόλησης που ισχύει για την άσκηση της ιατρικής από όλους ανεξαιρέτως τους ιατρούς δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας του Λιχτενστάιν, και ιδίως του άρθρου 9 παράγραφος 1 του κανονισμού της 8ης Νοεμβρίου 1988, περί των ιατρικών επαγγελμάτων, το οποίο προβλέπει: «Ένας ιατρός είναι δυνατόν να ασκεί το επάγγελμά του ως αυτοαπασχολούμενος, είτε ως μοναδικός ιατρός είτε από κοινού με άλλους, μόνο εφόσον κατέχει σχετική άδεια και μόνο εφόσον ο ίδιος εργάζεται αποκλειστικά για λογαριασμό του στο αντίστοιχο ιατρείο. Ένας ιατρός δεν είναι δυνατόν να εργάζεται σε περισσότερα του ενός ιατρεία, ούτε ως μοναδικός ιατρός ούτε από κοινού με άλλους»;

Άίτημα για τη διατύπωση συμβουλευτικής γνώμης από το Δικαστήριο της ΕΖΕΣ, υποβαλλόμενο από το διοικητικό δικαστήριο του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν (Verwaltungsbeschwerdeinstanz des Fürstentums Liechtenstein), δυνάμει της απόφασης που εξέδωσε το εν λόγω δικαστήριο στις 13 Ιουνίου 2000 στην υπόθεση του Dr Josef Mangold

(Υπόθεση E-5/00)

(2001/C 49/12)

Με απόφαση της 13ης Ιουνίου 2000, το διοικητικό δικαστήριο του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν (Verwaltungsbeschwerdeinstanz des Fürstentums Liechtenstein) υπέβαλε προς το Δικαστήριο της ΕΖΕΣ αίτημα, το οποίο παρελήφθη από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου στις 21 Ιουνίου 2000 και αφορούσε τη διατύπωση συμβουλευτικής γνώμης ως προς το ακόλουθο ερώτημα στην υπόθεση του Dr Josef Mangold:

Συμβιβάζεται με τον ΕΟΧ και/ή με τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (συμφωνία ΕΟΧ), της 2ας Μαΐου 1992, ο κανόνας περί αποκλειστικής απασχόλησης που ισχύει για την άσκηση της οδοντιατρικής από όλους ανεξαιρέτως τους οδοντιάτρους δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας του Λιχτενστάιν, και ιδίως του άρθρου 23 παράγραφος 1 του κανονισμού της 8ης Νοεμβρίου 1988, περί των ιατρικών επαγγελμάτων, το οποίο προβλέπει: «Ένας οδοντιάτρος είναι δυνατόν να ασκεί το επάγγελμά του ως αυτοαπασχολούμενος, είτε ως μοναδικός ιατρός είτε από κοινού με άλλους, μόνο εφόσον κατέχει σχετική άδεια και μόνο εφόσον ο ίδιος εργάζεται αποκλειστικά για λογαριασμό του στο αντίστοιχο ιατρείο. Ένας οδοντιάτρος δεν είναι δυνατόν να εργάζεται σε περισσότερα του ενός ιατρεία, ούτε ως μοναδικός ιατρός ούτε από κοινού με άλλους»;

—————